

GAMLA DAMAN til Havnar í februar

DAGFINN OLSEN
MYND: JENS KR. VANG

Tann 6. februar verður aftur møguleiki at siggja sjónleik í Sjonleikarhúsinum í Havn. Tá frumsýnir Havnar Sjonleikarfelag leikin „Tann gamla daman kemur til býin“ eftir Friedrich Dürrenmatt.

Leikurin snýr seg um ungu gentuna, sum má rýma av bygdini, tí hon er komin í ófori. Á eldri árum vitjar hon aftur og tá er við-vent í holuni. Byggin er for-fallin, men gamla daman er væl fyri, hon hevur verið gift sjei ferðir. Hon skal síðan verða bygdini hollur stuðul og bjarging, men hon setir treytir og hetta snýr leikurin seg um.

Ljósmyndir mátti til

Fleir kend andlit eru at siggja á pallinum, meðan onnur eru nýggj og uppaftur onnur hava ikki verið at sæð á palli í nógv ár.

Millum onnur Aase Lützhøft Dunn, sum hevur annan høvuðsleiklutin. Hon hevur ikki verið á palli síðani einaferð í sekstíárunum, tá „Brim og brúðleyp“ varð leikur.

Sjálv heldur hon tað vera rættiliga symbolskt, at tað mátti ein ljósmynd til, fyri at yvirtala hana at fara á pall aftur. Aase hevur annars fingist nógv við útvarpsleik, bæði sum leikari og leikstjóri.

Jógvan Ósá hevur hin høvuðsleiklutin. Hann hevur langan veg til venjing, men einar tvær ferðir hevur verið avlýst, tí ikki hevur verið til at komið til Havnar. Ikki kann venjast uttan Jógvan, sum hevur leiklutin sum keypmaður, og tá hann ikki kann, so fáa eini 28 fólk avboð. Hetta kann verða ein tung byrða, men hann metir

Havnar Sjonleikarfelag letur 6. februar hurðarnar upp í Sjonleikarhúsinum. Tá verður leikurin „Tann gamla daman kemur til býin“ frumsýndur. Onkur av teimum nærum 30 leikarunum er nýggjur á leikhúspallinum, meðan onnur ikki hava verið at sæð í nógv ár; onkur ikki síðani miðskeiðis í sekstíárunum

tað vera sera áhugavert at vera við til slíka ætlan, har so nógv fólk eru við.

Fyrstu ferð á føroyskum palli

Ikki øll hava verið noyð at

møtt til venjing hvørja ferð. Tey hava vant síðani í november mánað, so nú er komið so langt, at øll mugu mota til venjing.

Laura Joensen leikstjór- ar. Hon metir venjingarnar

at hava gingið væl, hóast leysir endar enn eru eftir. Leikararnir hava víst samstarvshug, hóast tey hava vant kvöldini á támb. Eingin er fíttin frá arbeiði í sambandi við leikin, so bert verður vant um kvöldarnar. Laura sigur, at hetta er kendasti leikur hjá Dürrenmatt. Hann er kendur høvundur og mettur millum teir týðningarniklastu á okkara leikum. Hann hevur sagt, at „Willhelm Tell“ er framvegis einasti sveisari, ið allur heimurin kennir.

- Vónandi verður óðrvísi nú, í hvussu er í Føroyum, sigur Laura Joensen.

Leikurin er ein klassikari, sum t.d. eisini er at siggja á palli í Týsklandi í hesum døgum.

Hon sigur, at leikurin snýr seg um rættvísi. Hetta er mynd av lítum býi, sum

eisini kann vera allur heimurin. Her er kærleiki, mutur og morð. Eisini er stuttligt at leggja til merkis nøvnini.

Í fimtiárunum

Leikurin er skrivaður í fimtiárunum og er kanska verður heimsstøðan gjord upp. Í leikunum eru dötur, ið nevast Hermina og Adolfinna. Um hetta sipar til nakað er ilt at siga, men seinna heimskriggj er júst farið, tá leikurin er skrivaður, so hetta leiðir hugan ávísan veg.

Moralurin í leikunum er, halda leikararnir, at ein skal liva rættvíst, ella kemur alt aftur, sum ein boomerang. Heldur ikki skal ein gera øðrum ilt.

Johan Dalsgaard, í Kollafirði, hevur leiklutin sum lærari, men samstundis er hann eitt slag av moral varðhaldsmanni. Ella sum Johan sjálvur sigur, eitt slag av dupultmoral varðhaldsmanni.

Johan er nýggjur á pall- fjalunum í Sjonleikarhúsinum. Hetta metir leikstjór- in Laura vera spennandi, tí

Ein triðingur av leikarunum, hjálparfólk og leikstjóri. Í lotuni verður arbeitt við at smíða pall, sum Barbara í Gongini eigur hugskot til. Arbeitt verður við einfaldari pallmynd við ljósi og myndum.

hann er sín egin og er vanur at stýra sjálvur, men tað sleppur hann ikki nú og tað er ein uppgáva hjá leikstjór- anum.

Hóast leikurin er skriv- aður í fimtiárunum, so er evnið enn galdandi. Tyk- jast leikarar og fólkini aftanfyri pallin, samd um. Tey halda, at ein spurningur, ið settur verður, er hvi menniskju ikki læra av søguni?

Tey eru eisini samd um, at tað ber til at sammeta við føroysk viðurskipti, men tað eru eisini samdum, at tað ætla tey ikki at gera nakað størvegis við.

Leikurin er skemtisorgar- leikur og nógv skemt og satira er í leikunum.

Barbara

Leikurin er tíðarleysur og Barbara í Gongini er sett at taka sær av at gera búnar og pallmynd. Eisini hon er nýggj í sjónleikarhøpi, hóast hon áður hevur roynt seg á palli í øðrum sam- bandi.

Hon sigur, at roynt verður at gera eitt einfalt og tíðar- leyst rúm. Búnar og pallur verða í svortum. Síðani koma hvítt og reytt afturat. Arbeitt verður við ljósi og myndum og at hjálpa sær við hesum hevur hon fingið Inga Joensen, sum er gamal í garði á hesum øki. Møgu- liga verður eisini roynt at arbeiða við skuggum.

Jytte Joensen frá Havnar Sjonleikarfelag sigur, at ringt er at finna fólk og her kravdist nógv fólk. Meg- inparturin eru menn í búnum aldri. Jytte og Laura siga, at tey hava gjørt per- sönúrvalið nakað minni, enn upprunin er, vegna frá- fall. 27 leikarar eru við í leikunum, umframt hjálpar- fólk.

Frumframfærsla

Tann 6. februar verður so frumframfærsla í Sjonleikar- húsinum í Havn. Tá kemur tann gamla daman til Havnar.

Spennandi verður at fylgja henni og øllum hin- um leikandi á leikpallinum. Húsið hevur fingið uppruna- liga snið sitt aftur og eisini verða nógv kend andlit at siggja millum tey nýggju. Andlit, ið kanska eisini fáa nakað av uppruna sniðnum aftur, tá tey aftur merkja leikhúsfjalarnar undir føti.

Jógvan Ósá og Aase Lützhøft Dunn hava høvuðsleiklutirnar í leikunum „Tann gamla daman kemur til býin“